

MEMO

akd

AAN Provincie Gelderland

DATUM 1 april 2022

ONS KENMERK 1006490.hxb

KOPIE AAN

VAN [REDACTED]

Advocaat

TELEFOON +31 6 [REDACTED]

FAX +31 882535934

E-MAIL [REDACTED]@akd.nl

ONDERWERP Provincie Gelderland / [REDACTED]

INLEIDING

1. In het zuiden van de provincie Gelderland is de Ooijpolder gelegen. In dit gebied zaten diverse agrarische bedrijven die beschikten over allerlei kleine percelen met onlogische vormen. Dat was geen ideale situatie. Om die reden heeft de toenmalige Minister van LNV op 7 december 1995 besloten om het gebied De Ooijpolder op te nemen op een lijst van in voorbereiding zijnde landinrichtingsprojecten.¹ Het plan was dat boeren (verplicht) hun kleine percelen moesten inbrengen en dat deze percelen vervolgens zouden worden geruild tegen andere percelen, waardoor er uiteindelijk een klein aantal (makkelijk te bewerken) grote percelen zouden ontstaan. Om ervoor te zorgen dat individuele boeren niet worden bevoordeeld of benadeeld, is er een uitgebreid proces van waardering van de in te brengen percelen doorlopen. De eerste stap was dat de door de provincie Gelderland ingestelde² landinrichtingscommissie schatters heeft benoemd die de percelen moesten waarderen en hun bevindingen dienden neer te leggen in een Register van schattingsuitkomsten (hierna: het Register).³ Vervolgens is er – en dit is de tweede stap – een plan van toedeling ter inzage gelegd waaruit volgde hoe de nieuwe percelen eruit kwamen te zien.⁴ Tot slot werd nagegaan of er nog situaties waren waarin agrariërs er door de herverkaveling op vooruit of achteruit gingen en op welke manier dit moet worden verrekend. Een en ander werd neergelegd in de door de landinrichtingscommissie opgestelde Lijst der Geldelijke Regelingen (hierna: LGR).⁵
2. [REDACTED] (hierna: [REDACTED]) meende dat het hierboven zeer kort omschreven proces niet correct was doorlopen. Zijn ingebrachte perceel, destijds kadastraal bekend gemeente Ooij [REDACTED] (hierna: het Perceel), zou namelijk in 2004 kennelijk te laag zijn gewaardeerd, omdat er ten onrechte geen rekening zou zijn gehouden met de mogelijkheid van zandwinning. Het is onduidelijk in hoeverre [REDACTED] dit oordeel van de landinrichtingscommissie heeft aangevochten. Die mogelijkheid had hij in ieder geval wel. Van belang is namelijk dat tegen het Register, het plan van toedeling en de LGR bezwaar kon

¹ Zie Lijst met in voorbereiding zijnde landinrichtingsprojecten die is gepubliceerd in de Staatscourant 1995, nr. 244, p. 11. Zie ook artikel 18 Landinrichtingswet. Later zullen Provinciale Staten ook een besluit tot herinrichting hebben genomen krachtens artikel 46 landinrichtingswet.

² Zie artikel 27 van de Landinrichtingswet (oud).

³ Zie artikel 166 en 167 van de Landinrichtingswet (oud).

⁴ Zie artikel 196 lid 1 van de Landinrichtingswet (oud).

⁵ Zie artikel 211-212 Landinrichtingswet (oud)

DATUM 1 april 2022
 ONS KENMERK 1006490.hxb
 PAGINA 2 van 9

worden gemaakt bij de landinrichtingscommissie.⁶ Als dit bezwaar niet leidde tot overeenstemming, werd de zaak uiteindelijk voorgelegd aan de rechtbank⁷, terwijl er tegen de uitspraak van de rechtbank cassatie open stond bij de Hoge Raad.⁸ Eind juni 2006 is de akte van toedeling voor het blok van de Herinrichting Ooijpolder in de openbare registers ingeschreven.⁹

3. Ruim 15 jaar later, in oktober 2021, hebben ARK natuurontwikkeling en K3Delta een plan gepresenteerd waaruit volgt dat zij het Perceel willen gebruiken voor zandwinning. [REDACTED] verbindt daaraan de conclusie dat er bij de waardering van het Perceel in 2004 (dus) ten onrechte geen rekening is gehouden met de mogelijkheid van zandwinning. Tegen die achtergrond heeft hij bij brief van 15 december 2021 de provincie Gelderland aansprakelijk gesteld. De vraag is gerezen in hoeverre deze aansprakelijkstelling kansrijk is.

MANAGEMENTSAMENVATTING

4. Wij vangen aan met een managementsamenvatting. [REDACTED] meent – zoals in de inleiding al aangegeven – dat bij de waardering van het Perceel in 2004 ten onrechte geen rekening is gehouden met de mogelijkheid van zandwinning. Van belang is echter dat [REDACTED] destijds de juistheid van de inbrengwaarde van het Perceel ter discussie had kunnen stellen door bezwaar te maken tegen het Register en/of tegen de LGR. Aangezien hij dat kennelijk niet of niet met succes heeft gedaan, moet er momenteel worden uitgegaan dat er een correcte inbrengwaarde is gehanteerd. De Landinrichtingswet voorzagt namelijk in een met voldoende waarborgen omklede procedure om te komen tot een definitieve financiële afwikkeling. Als die procedure eenmaal is doorlopen, is het onmogelijk om nog een vordering uit ongerechtvaardigde verrijking of onrechtmatige daad in te stellen. Dit staat nog los van het feit dat een dergelijke vordering zal zijn verjaard.
5. Voor zover het voorgaande al anders zou zijn, is relevant dat er geen reden is om aan te nemen dat er bij de waardering op de peildatum¹⁰ (lees: omstreeks 2004) rekening moest worden gehouden met de mogelijkheid van zandwinning. Er zijn namelijk geen aanwijzingen dat er destijds al uitlatingen waren gedaan door de provincie Gelderland en/of de gemeente Berg en Dal waaruit volgde dat zandwinning zou worden toegestaan. Een teken aan de wand

⁶ Zie artikel 170, lid 1, (bezwaar tegen register), artikel 200 (bezwaar tegen plan van toedeling) en artikel 214 (bezwaar tegen LGR) van de Landinrichtingswet.

⁷ Zie artikel 177 lid 2 (oordeel rechtbank over register), artikel 202 (oordeel rechtbank over plan van toedeling) en artikel 217 (oordeel rechtbank over LGR) van de Landinrichtingswet.

⁸ Zie artikel 181, lid 2, Landinrichtingswet (cassatie tegen oordeel rechtbank inzake register), artikel 217 lid 2 Landinrichtingswet (cassatie tegen oordeel rechtbank inzake LGR).

⁹ Rechtbank Arnhem 8 juni 2011, ECLI:NL:RBARN:2011:BR0021, r.o. 2.3.

¹⁰ De peildatum voor de waardering in het Register is het moment van terinzagelegging van het plan van toedeling. Zie artikel 210 lid 2 Landinrichtingswet.

DATUM 1 april 2022
 ONS KENMERK 1006490.hxb
 PAGINA 3 van 9

is dat er tussen 2004 en nu geen zand is gewonnen. Een redelijk handelend koper gaat in 2004 niet meer betalen voor een stuk grond als hij weet dat hij in 2022 (lees: 18 jaar later) misschien zand kan gaan winnen. Volledigheidshalve merken wij nog op dat de mogelijkheid van zandwinning lang niet altijd leidt tot een noemenswaardige meerwaarde. Aan zandwinning zijn namelijk ook kosten verbonden waardoor het niet altijd opportuun is om daartoe over te gaan.

6. Verder is het belangrijk om voor ogen te houden dat gedragingen van de Landinrichtingscommissie – ook al is deze ingesteld door Gedeputeerde Staten - niet kunnen worden toegerekend aan de provincie Gelderland. Uit de rechtspraak volgt namelijk dat de Landinrichtingscommissie een orgaan is van de Staat der Nederlanden en niet van de provincie die deze commissie heeft ingesteld. Tot zover onze managementsamenvatting. Hieronder treft u onze uitgebreide analyse aan.

ANALYSE AANSPRAKELIJKHEIDSRISICO

Moet de inhoud van het Register van schattingsuitkomsten en de LGR voor rechtmatig worden gehouden?

7. Bij het bepalen van het aansprakelijkheidsrisico, is allereerst relevant of er onrechtmatig is gehandeld bij het begroten van de inbrengwaarde van het Perceel. Een belangrijke omstandigheid in dit kader is dat die inbrengwaarde terugkwam in het Register en in de LGR, waartegen ████████ destijds bezwaar kon maken. Als dit bezwaar niet leidde tot overeenstemming, werd de zaak uiteindelijk doorverwezen naar de (landinrichtingskamer) van de rechtbank Arnhem. Dit roept de vraag op of het momenteel nog wel mogelijk is om via een civiele vordering alsnog/wederom de inhoud van het Register en de LGR ter discussie te stellen.
8. Bij de beantwoording van deze vraag hebben wij aansluiting gezocht bij een arrest van het Gerechtshof Arnhem van 24 november 2015¹¹. In die kwestie ging het – net als in het onderhavige geval - om een (voormalig) eigenaar van grond in de Ooijpolder. De bewuste persoon had een vordering uit ongerechtvaardigde verrijking ingesteld, omdat hij meende dat de LGR in het verleden onjuist was vastgesteld. Het Gerechtshof was echter van oordeel dat de inhoud van de LGR niet meer kon worden gewijzigd. Het Gerechtshof lichtte zulks als volgt toe (citaat):

Beide percelen vallen binnen het gebied van de ruilverkaveling Ooijpolder. Omstreeks 30 juni 2006 is de in het kader van de ruilverkaveling opgemaakte akte van toedeling in de openbare registers ingeschreven. Daarbij zijn aan [appellant] en [geïntimeerde] c.s. de percelen toegedeeld zoals vermeld op de kadastrale kaart als bedoeld onder 2.3 van dit

¹¹ Gerechtshof Arnhem 24 november 2015, ECLI:NL:GHARL:2015:8855

DATUM 1 april 2022
ONS KENMERK 1006490.hxb
PAGINA 4 van 9

arrest. (...) Zoals de Hoge Raad heeft beslist in zijn arrest HR 24 september 2010, ECLI:NL:HR:2010:BM9600, NJ 2010/508, kent de Landinrichtingswet een met procedurele waarborgen omkleed gesloten stelsel van vergoedingen en is naast dat stelsel geen plaats voor een algemene vordering uit ongerechtvaardigde verrijking. De in de Landinrichtingswet opgenomen termijnen dienen ertoe om binnen korte tijd het proces van ruilverkaveling onherroepelijk te kunnen afronden door middel van een onaantastbare vaststelling van de rechten op in de ruilverkaveling betrokken percelen. Behoudens bijzondere gevallen, is daarmee niet te verenigen, aldus genoemd arrest, dat ter zake van de voordelen en nadelen die voor de betrokkenen uit de ruilverkaveling voortvloeien en waarvoor in het kader van de ruilverkaveling een definitieve (financiële) regeling wordt getroffen, een vordering op grond van ongerechtvaardigde verrijking zou kunnen worden ingesteld (bij de burgerlijke rechter). (onderstreping HXB)

Het Gerechtshof merkte dus op dat de Landinrichtingswet voorzag in een met voldoende waarborgen omklede procedure om uiteindelijk te komen tot een *definitieve* financiële afwikkeling. Indien deze procedure is doorlopen, is het in beginsel niet meer mogelijk om nog een vordering uit ongerechtvaardigde verrijking in te stellen. Wij menen dat kan worden betoogd dat er – uitgaande van de strekking van dit arrest – ook geen vordering uit onrechtmatige daad meer kan worden ingesteld.

9. Er zou in dit kader een analogie kunnen worden gemaakt met het leerstuk van de formele rechtskracht van onherroepelijke besluiten. Dit leerstuk komt er op neer dat als de mogelijkheid bestond om bestuursrechtelijke rechtsmiddelen aan te wenden tegen een besluit (denk aan: bezwaar, beroep of hoger beroep) en daar geen gebruik van is gemaakt of dit niet heeft geleid tot een herroeping/vernietiging van het besluit, er uit moet worden gegaan van de rechtmatigheid van het besluit.¹² De civiele rechter neemt in die situatie automatisch aan dat het besluit naar aard, inhoud en wijze van totstandkoming volledig rechtmatig is. Hoewel er géén bestuursrechtelijke rechtsmiddelen konden worden aangewend tegen het Register en de LGR (de term bezwaar is wat misleidend), kan het leerstuk van de formele rechtskracht naar ons oordeel naar analogie worden toegepast als Daamen destijds niet de gang naar de landinrichtingskamer van de rechtbank heeft gemaakt.
10. Op het moment dat de landinrichtingskamer van de rechtbank zich wel in een uitspraak heeft uitgelaten over het Perceel van [REDACTED] en er is daartegen geen of niet succesvol cassatie bij de Hoge Raad ingesteld, dan heeft de bewuste rechtbankuitspraak gezag van gewijsde gekregen. Daarmee wordt bedoeld dat de uitspraak niet meer kan worden aangetast. Over het gevolg daarvan merkte de Afdeling bestuursrechtspraak van de Raad van State (hierna:

¹² HR 16 mei 1986, ECLI:NL:PHR:1986AC9347.

DATUM 1 april 2022
ONS KENMERK 1006490.hxb
PAGINA 5 van 9

de Afdeling) het volgende op in haar uitspraak van 22 juli 2020 (citaat)¹³:

'De Afdeling merkt daarbij nog op dat, omdat [appellant] geen cassatie heeft ingesteld tegen het vonnis van de rechtbank van 4 november 2015, dat vonnis en dus ook wat daarin is overwogen over de omrij schade, gezag van gewijsde heeft gekregen. Dat houdt in dat rechtens moet worden uitgegaan van de rechtmatigheid van de door de landinrichtingskamer van de rechtbank gesloten LGR.'

Het feit dat een uitspraak van de landinrichtingskamer van de rechtbank gezag van gewijsde krijgt, betekent dus dat uit moet worden gegaan van de rechtmatigheid van het Register en de LGR.

Deelconclusie

11. Concluderend kan derhalve worden gesteld dat de inhoud van het Register en de inhoud van de LGR voor rechtmatig moeten worden gehouden. Reeds om die reden kan [REDACTED] niet met succes de provincie Gelderland aanspreken voor de beweerdelijk onjuiste waardering van het Perceel.

Is de inhoud van het Register/de LGR ook overigens juist?

12. Ten overvloede merken wij nog op dat wij geen aanleiding hebben om te veronderstellen dat de waarde van het Perceel op de peildatum (lees: ten tijde van de terinzagelegging van het plan van toedeling¹⁴) onjuist is begroot. De term 'peildatum' stond bewust cursief. Het gaat er immers niet om of er nu een zogenoemde verwachtingswaarde¹⁵ is in verband met zandwinning, maar of die verwachtingswaarde er was op de peildatum in 2004/2005. Er zijn geen aanknopingspunten dat er destijds een verwachtingswaarde was in verband met zandwinning. Voor een verwachtingswaarde is namelijk in beginsel vereist dat er (minimaal) gemeentelijke of provinciale uitlatingen zijn gedaan (bijvoorbeeld in beleidsdocumenten) waarin al wordt gehint op het toekennen van een rendabelere bestemming. Wij constateren dat niet wordt gesteld dat zo'n soort document op de peildatum beschikbaar was.
13. Een dergelijk document – waaruit blijkt dat de gemeente en de provincie positief staan ten opzichte van zandwinning op het Perceel – lijkt nu nog niet eens voorhanden te zijn. [REDACTED] stelt immers slechts dat er een plan is opgesteld door K3Delta en Stichting Ark

¹³ ABRvS 22 juli 2020, ECLI:NL:RVS:2020:1735. Als de LGR eenmaal is gesloten, is het dus – in de woorden van annotator D.W. Bruil – afgelopen. Zie: TvAR 2020/8032

¹⁴ Zie artikel 210 lid 2, Landinrichtingswet.

¹⁵ Met verwachtingswaarde wordt bedoeld op de waarde die een redelijk handelend koper bereid is om te betalen in verband met de mogelijkheid dat er een lucratievere bestemming op het perceel zal komen.

DATUM 1 april 2022
ONS KENMERK 1006490.hxb
PAGINA 6 van 9

Natuurontwikkeling om aan zandwinning op het Perceel te gaan doen. Wij vermoeden dat een redelijk handelend koper op basis daarvan nog niet uit zal gaan van het gebruik van het Perceel voor zandwinning. Het is immers nog onduidelijk of de gemeenteraad van Berg en Dal het bestemmingsplan wil wijzigen en of Gedeputeerde Staten van de provincie de benodigde ontgrondingsvergunning zullen verlenen.¹⁶

14. Zelfs als [REDACTED] zou kunnen aantonen dat er op de peildatum (lees: 2004/2005) documenten waren waaruit volgde dat gemeente en/of provincie voornemens waren om zandwinning toe te staan, dan betekent dit nog niet dat het Perceel daardoor per se meer waard zou worden. Van belang is namelijk dat er ook allerlei kosten moeten worden gemaakt voor zandwinning en er in die periode uiteraard geen agrarische inkomsten kunnen worden gegenereerd. Onderaan de streep kan zandwinning dus in sommige situaties niet leiden tot een meerwaarde. Een voorbeeld daarvan is de kwestie die ten grondslag lag aan de uitspraak van (de landinrichtingskamer van) de rechtbank van 8 september 1995. De relevante rechtsoverweging luidt als volgt (citaat):¹⁷

'Gelet op de geringe baandiepte en de boven het eventueel winbaar zand aanwezige – alvorens tot winning over te gaan te verwijderen – bodemlagen in samenhang met de kosten verbonden aan het winnen van zand, zijn de deskundigen van mening dat terzake van de mogelijkheid zand te winnen en het gewonnen zijn van zand, in het bijzonder ten behoeve van verkoping aan derden, geen sprake is van een meerwaarde. (...) Voor de beoordeling en afwikkeling van het onderhavige bezwaar is naar het oordeel van de rechtbank doorslaggevend de constatering van deskundigen dat de mogelijkheid zand te winnen en het gewonnen zijn van zand op zich geen meerwaarde oplevert. Op grond van die vaststelling komt de rechtbank tot het oordeel dat het onderhavige bezwaar van reclamant ongegrond behoort te worden verklaard.'

De mogelijkheid tot het winnen van zand hoeft dus volgens de rechtbank – die deskundigen in dit kader volgt – niet te leiden tot een meerwaarde ten opzichte van de agrarische grondwaarde. Dat zou bij [REDACTED] wellicht ook het geval kunnen zijn.

Deelconclusie

15. Voor zover de inhoud van het Register en de LGR nog ter discussie zouden kunnen worden gesteld (wat naar ons oordeel niet meer kan), heeft te gelden dat er geen reden is om aan te nemen dat de inbrengwaarde van het Perceel onjuist is geschat. Op de peildatum (in 2004/2005) waren er voor zover bij ons bekend namelijk geen gemeentelijke of provinciale uitlatingen gedaan over zandwinning op het Perceel. Daarbij komt dat de mogelijkheid van zandwinning er niet eens altijd voor zorgt dat een perceel een hogere waarde heeft dan de

¹⁶ Zie artikel 8, lid 2, Ontgrondingenwet.

¹⁷ Rechtbank Groningen 8 september 1995, Landinrichtingsjurisprudentie 1997/2, p. 138.

DATUM 1 april 2022
ONS KENMERK 1006490.hxb
PAGINA 7 van 9

agrarische waarde.

Kan het handelen van de Landinrichtingscommissie worden toegerekend aan de provincie Gelderland?

16. De schadeclaim van [REDACTED] gaat uit van de veronderstelling dat de landinrichtingscommissie moet worden gezien als een orgaan van de provincie Gelderland en dat diens handelen dus ook kan worden toegerekend aan de provincie Gelderland. Die veronderstelling is echter onjuist. Van belang is namelijk dat de Landinrichtingscommissie bestaat uit een van Rijksweg toegevoegde secretaris en een ingenieur van het Kadaster. Ook garandeert de Staat wettelijk gezien de nakoming van verplichtingen uit rechtshandelingen die worden verricht door de voorzitter en de secretaris. Om die reden moet de Landinrichtingscommissie naar ons oordeel worden gezien als een orgaan van de Staat. Dit volgt ook uit de jurisprudentie. Zo overwoog het Gerechtshof Arnhem-Leeuwarden in een arrest van 24 maart 2009 (citaat):¹⁸

Aan de plaatselijke commissie die ingevolge de voorloper van de Landinrichtingswet (de Ruilverkavelingswet 1954) belast was met de uitvoering van een ruilverkaveling kwam geen rechtspersoonlijkheid toe. Zij kon dan ook niet op eigen naam worden aangesproken terzake van aansprakelijkheid uit onrechtmatige daad (HR 10 februari 1984, NJ 1985, 102). In het arrest van de Hoge Raad van 2 september 1994, NJ 1995, 660, is uitgemaakt, dat de plaatselijke commissie aangemerkt moet worden als een orgaan van de Staat. Dit brengt met zich, aldus de Hoge Raad, dat onrechtmatige gedragingen van de plaatselijke commissie hebben te gelden als onrechtmatige daad van de Staat. Naar het oordeel van het hof is er geen aanleiding daar ten aanzien van de Landinrichtingscommissie anders over te oordelen. In de inmiddels (ook) vervallen Landinrichtingswet is aan de Landinrichtingscommissie geen rechtspersoonlijkheid toegekend. Verder zijn er wel enige verschillen in de positie van de Landinrichtingscommissie ten opzichte van de plaatselijke commissie, maar die zijn niet dusdanig dat een andere conclusie gerechtvaardigd is. Doorslaggevend acht het hof dat van Rijksweg een secretaris alsmede een ingenieur van het kadaster aan de Landinrichtingscommissie worden toegevoegd (artikel 30 Landinrichtingswet) en de Staat de nakoming van de verplichtingen uit rechtshandelingen die de voorzitter en de secretaris verrichten garandeert (artikel 31 Landinrichtingswet). (Onderstropping aangebracht door HXB)

De gedragingen van de Landinrichtingscommissie hebben dus te gelden als gedragingen van

¹⁸ Gerechtshof Arnhem 24 maart 2009, ECLI:NL:GHARN:200:BI2560.

DATUM 1 april 2022
ONS KENMERK 1006490.hxb
PAGINA 8 van 9

de Staat en derhalve niet als gedragingen van de provincie.¹⁹ Onrechtmatig handelen van de Landinrichtingscommissie kan om die reden niet leiden tot een onrechtmatige daad van de provincie Gelderland.

Is er sprake van verjaring?

17. Verder menen wij dat de schadeclaim die bestaat uit het ten onrechte niet toekennen van een verwachtingswaarde aan het Perceel in verband met de mogelijkheid van zandwinning is verjaard. [REDACTED] was namelijk in 2004 al bekend met het feit dat er geen rekening was gehouden met de mogelijkheid van zandwinning. Desalniettemin heeft hij pas in 2021 - dus ruim na de verjaringstermijn van vijf jaar - een aansprakelijkstelling verzonden. Dit betekent dat de provincie een beroep kan doen op verjaring krachtens artikel 3:310 BW. Wij vermoeden dat dit beroep op verjaring ook zal worden gehonoreerd. Van belang is namelijk dat de provincie Gelderland is benadeeld doordat [REDACTED] zo lang heeft gewacht met zijn schadeclaim, aangezien er geen dossier meer voorhanden is over de herinrichting van de Ooijpolder.
18. Volledigheidshalve merken wij nog op dat de gestelde schade momenteel nog niet is onderbouwd, waardoor er ook nog niets kan worden gezegd over het causaal verband.

Eindconclusie en conceptreactie

19. Wij menen - indachtig het bovenstaande - dat er geen reden is om tot erkenning van aansprakelijkheid over te gaan. Hieronder hebben wij een conceptreactie opgenomen aan de gemachtigde van [REDACTED]:

Geachte [REDACTED]

Bij brief van 15 december 2021 hebt u gesteld dat ARK natuurontwikkeling en K3Delta een plan hebben gepresenteerd waaruit volgt dat zij het voormalige perceel van uw cliënt - [REDACTED] - willen gebruiken voor zandwinning. Daaraan verbindt u de conclusie dat er bij de waardering van het perceel in 2004 door de landinrichtingscommissie ten onrechte geen rekening is gehouden met de mogelijkheid van zandwinning. Tegen die achtergrond heeft u de provincie Gelderland aansprakelijk gesteld voor de door uw cliënt geleden schade.

De provincie Gelderland meent echter dat zij - om meerdere redenen - niet aansprakelijk is voor de geleden schade. Om te beginnen is relevant dat [REDACTED] de juistheid van de waardering van zijn voormalige perceel ter discussie had kunnen stellen door bezwaar in te

¹⁹ Zie ook: Vz Rechtbank Assen 22 januari 2010, ECLI:NL:RBASS:2010:BL0334.

DATUM 1 april 2022
ONS KENMERK 1006490.hxb
PAGINA 9 van 9

stellen tegen het Register van schattingsuitkomsten (hierna: het Register) en/of tegen de Lijst der Geldelijke Regelingen (hierna: LGR). Aangezien [REDACTED] dat kennelijk niet of niet met succes heeft gedaan, moet er momenteel worden uitgegaan dat het perceel correct is gewaardeerd en dat er rechtmatig is gehandeld.²⁰ Het is niet meer mogelijk om thans nog een vordering uit ongerechtvaardigde verrijking of onrechtmatige daad in te stellen.²¹ Dit staat nog los van het feit dat een dergelijke vordering is verjaard.

Overigens moet de Landinrichtingscommissie – blijkens vaste rechtspraak – worden gezien als een orgaan van de Staat der Nederlanden en dus niet als een orgaan van de provincie Gelderland. Om die reden kan de waardering van het voormalige perceel van uw cliënt door de landinrichtingscommissie ook niet worden toegerekend aan de provincie Gelderland. Reeds gelet op het voorgaande is er geen enkele reden voor de provincie Gelderland om aansprakelijkheid te erkennen in verband met de gestelde onjuiste waardering van het voornoemde perceel.

Namens de provincie Gelderland behoud ik mij alle rechten en weren voor.

Hoogachtend,

[REDACTED]
Advocaat
AKD

²⁰ Zie bijvoorbeeld: ABRvS 22 juli 2020, ECLI:NL:RVS:2020:1735.

²¹ Gerechtshof Arnhem 24 november 2015, ECLI:NL:GHARL:2015:8855.